

Zagłada nim stanie się Zagładą

*...w państwach tych
wielu było
ludzi zwyczajnych i ludzi dobrych i takich którzy
nie wiedzieli o niczym i którym
nie przychodziło na myśl...
(Wiktor Woroszyński, "Państwa faszystowskie" z tomu "Zagłada gatunków")*

Zagłada nim stanie się Zagładą

A jednak gdy przyłożyć ucho do murów
dudniły za nimi maszyny do pisania
rozdzielające ludzi na lepszych i gorszych
Urzednicy dzień w dzień wypełniali księgi
pobierając za tę uczciwą pracę uczciwe pieniądze
na dom rodzinę wykształcenie dzieci
Niechby stały się kimś więcej niż oni
zwykli obywatele zwykłych zawodów
Niechby założyli piękne mundury od Bossa
i lśniące buty oficerki
codziennie starannie czyszczone
i miło trzaskające po bruku
porządnych ulic porządnych bogatych miast
i czystych kolorowych miasteczek skąpanych w kwiatach
pełnych bawiących się dzieci
szczęśliwych psów i kotów i niezabitych jeszcze koni
gdy w nich dumnie kroczyć
pokojowymi ulicami wśród ludzi pragnących pokoju
Któż normalny mógłby przypuszczać
że gdzieś w przepastnych hutach niestrudzenie wytapiających
żelazo i stal na przyszłe tory pociągi czołgi i śmigłe jak jaskółki samoloty

szykuje się przyszłość jaką dziś znamy z lekcji historii

Jeszcze tylko trochę wschodów i zachodów słońca

jeszcze tylko kilka obrotów ziemi

a stanie się niewyobrażalne

na oficerki spadną krople krwi

narodów przemysłowo mordowanych

bo przecież jesteśmy tacy cywilizowani

Mamy biura i fabryki i licznych uczonych

doktorów profesorów muzyków artystów pisarzy

Tak dużo kropli

że kiedyś kiedyś już niedługo

spłyną całymi rzekami

i społeczny awans okaże się pułapką

A przecież urzędnicy nie robili niczego złego

spisywali tylko ludność dzieląc

ludzi na lepszych i gorszych

Ich wykształcone dzieci

w eleganckich od Bossa mundurach

i obstalowanych u pracowitych szewców

butach przeznaczonych do lśnienia

i dumnego stukania obcasami

na widok pięknych młodych kobiet

o niebieskich oczach i blond włosach

staną się mordercami

na wieki wieków amen

* * *

Wiersz napisany 14 sierpnia 2018 w reakcji na

wiersz Wiktora Woroszylskiego z roku 1970 "Państwo faszystowskie" z tomu "Zagłada gatunków"

Niedługo po wojnie 1914-1918 w Europie powstały pierwsze
państwa faszystowskie W tych państwach
słońce wschodziło i zachodziło o normalnej porze opromieniając
dachy domostw i wzgórz zieloną spadzistość W oborach
łagodnie ryczało bydło Matki o świcie
budziły dzieci całując je w czoło Ojcowie wracając z pracy
ze znużeniem radosnym w kościach wdychali
dym domowego ogniska zaś po obiedzie
zasypiali w fotelu bądź też majsterkowali wytrwale bądź też
muzykowali z zapalem Dzieci
bawiły się w klipę w klasy i w chowanego Małym
dziewczynkom rosły piersi i dziewczynki z dnia na dzień
zamieniały się w duże dziewczyny wypełnione szeptem
szmerem jak drzewa w lesie chichotem nagłym na którego
dźwięk chłopcom zasychało w gardle W letnie wieczory
na firankach podświetlonych od wewnątrz schodziły się cienie
rozchodziły i znów schodziły miłośnie Zaś zimą
kochankowie łowili ustami parę z ust w ośnieżonych ogrodach
I jeszcze
można wspomnieć o kotach wyginających się w kabłak o wróblach
wzlatujących nad jezdnią o staruszkach na przyzbie o kwiatach
ciętych i doniczkowych o pielęgniarzach
podających chorym termometr o ludziach z miotłą
zamiatających ulice O drewnie
rozsychającym się bruździe w polu wilgotnej wietrze

w zaroślach I jeszcze można
wiele wymienić zjawisk świadczących że
Albowiem nie było znaków na niebie komet żałobnych
wody w krew zamienionej krzaków płonących albowiem
życie biegło zwyczajnie więc naprawdę w państwach tych
wielu było
ludzi zwyczajnych i ludzi dobrych i takich którzy
nie wiedzieli o niczym i którym
nie przychodziło na myśl i którzy
nie czuli się współwinowajcami i którzy
nie mieli z tym nic wspólnego i którzy nawet
nie czytali gazet lub też czytali niedbale zajęci
myślami o tym że trzeba naprawić
przeciekający dach oddać
buty do szewca oświadczyć się wypić
kufel piwa wymieszać farby zapalić świeczkę i którzy
naprawdę nie dostrzegali strachu w oczach sąsiada nie
słyszeli drżenia w głosie pytającego o drogę nie
dostrzegali różnicy nie słyszeli
głosu w sobie albo skoro
domyślali się czegoś nie mogli nic zrobić i pocieszali się
mówiąc My przynajmniej
nie robimy nic złego żyjemy jak żyliśmy zawsze Co było prawdą

A jednak były to

państwa faszystowskie